

ΣΧΟΛΙΑ, ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ, ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ, ΠΑΡΟΙΚΙΑ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

Η ΖΩΗ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ 63 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Η μαζική μετανάστευση άλλαξε την κοινωνία τής Αυστραλίας

Η μαζική μετανάστευση από την Ευρώπη στην δεκαετία του '60 άλλαξε ριζικά και για πάντα την κοινωνία τής Αυστραλίας. Μέχρι τότε, σε μια ευημερούσα τυπική αυστραλέζικη συντηρητική κοινωνία εργαζόταν μόνο ο άνδρας και η γυναίκα φρόντιζε την οικογένεια. Τυπικό εθνικό -θα έλεγα- φαγητό ήταν το κρέας με τρία λαχανικά και αν έτρωγαν έξω, προτιμούσαν τα κινέζικα εστιατόρια. Τις Παρασκευές είχαν αφιερώσει στα φισ εντ τοιπς, με ξύδι και τυλιγμένα σε εφημερίδα.

Οι προπολεμικοί έλληνες μετανάστες είχαν πλουτίσει πουλώντας στα εστιατόριά τους κρέας με τρία λαχανικά και φισ εντ τοιπς. Όμως, οι μεταπολεμικοί ευρωπαίοι και έλληνες μετανάστες άλλαξαν τον τρόπο ζωής και τις γεύσεις των Αυστραλών. Θυμάμαι μια Αυστραλέζα που είχε στείλει επιστολή στον Advertiser και ρωτούσε αν τα καλαμάρια είχαν αφροδισιακές ιδιότητες, γιατί ο έλληνας boyfriend την πίεζε να τρώνε το εύγευστο θαλασσινό!

Ψυχαγωγία τους ήταν η νεοφερμένη τηλεόραση

και οι drive-in κινηματογράφοι, όπου οι νεολαίοι χρησιμοποιούσαν τα αυτοκίνητά τους σαν κρεβατοκάμαρες...

Οι Έλληνες, όπως σας έγραψα σε προηγούμενο άρθρο, έφεραν μέσα στην παραδοσιακή βαλίτσα τους και τα έθιμα και παραδόσεις από την ιδιαίτερη πατρίδα τους, που προσπαθούσαν να μεταλαμπαδεύσουν στα αυστραλογεννημένα παιδιά τους.

Τα γλέντια τους ήταν ελληνικότατα με δημοτικούς χορούς και απαραίτητος τον Καζαντζίδη, πήγαιναν σε κινηματογράφους για να δουν ελληνικά έργα και φρόντιζαν να διδάχουν την ελληνική γλώσσα και ελληνικούς χορούς τα παιδιά τους.

Η επικοινωνία με την Ελλάδα πριν το διαδίκτυο γινόταν με πανάκριβη τηλεφωνική κυρίως στις γιορτές, αλλά και για θλιβερά μαντάτα. Υπήρχε βέβαια ο ομογενειακός Τύπος, οι εφημερίδες που δημοσίευαν καθυστερημένα τις ειδήσεις από αθηναϊκές εφημερίδες που έφθαναν από την Ελλάδα.

Μέσον επικοινωνίας ήταν και οι εθνοτοπικοί

σύλλογοι που ιδρύονταν και τα μέλη τους μετέφεραν τις ειδήσεις από το χωριό ή την κωμόπολη. Οι εθνοτοπικοί σύλλογοι έπαιξαν κρίσιμο ρόλο όχι μόνο για να συντηρήσουν τα έθιμα και τις παραδόσεις τους, αλλά και για να ανακουφίσουν την μοναξιά και το αίσθημα τής νοσταλγίας.

Οι νεομετανάστες αγάπησαν αυτούς τους συλλόγους τους και ένιωθαν υπερήφανοι όταν έστελναν χρήματα στον τόπο τους για να αγοραστούν νοσοκομειακός εξοπλισμός, ασθενοφόρα, να κτιστούν γηροκομεία και σχολεία, ή ακόμη για να βοηθήσουν τους συμπατριώτες τους μετά από φυσικές καταστροφές.

Στη 10ετία του '60 οι νεομετανάστες αυξήθηκαν σε μεγάλους αριθμούς που δεν μπορούσαν πια να εξυπηρετήσουν οι παλιές εκκλησίες που χτίστηκαν πριν από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Τότε άρχισαν να κτίζουν καινούργιες εκκλησίες στα «ελληνικά» προάστια των μεγαλουπόλεων τής Αυστραλίας οι ενορίες που ίδρυε η Αρχιεπισκοπή.

ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΓΙΑΤΙ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΑΠΟ ΤΑ ΧΡΕΗ ΤΗΣ Η ΑΧΕΠΑ;

Εκεί που μάς χρωστούσανε μάς πήραν και το βόδι!

Το δράμα που ζει η ΑΧΕΠΑ με τα χρέη που ήδη τής κόστισαν τα δύο κτήρια στο Rockdale, κινδυνεύει να εξελιχθεί σε τραγωδία. Τώρα απειλείται με ξεπούλημα και η ναυαρχίδα του φορέα, το κτήριο επί τής Elizabeth Street με το μεγάλο εισόδημα από ενοίκια.

Η απειλή προέρχεται από μια έφεση οκτώ Στοών εναντίον δικαστικής απόφασης που δικαίωσε την παράταξη η οποία διαφωνεί με τις ενέργειες του σημερινού συμβουλίου.

Αν η δικαστική απόφαση φέτος απορρίψει τους ισχυρισμούς των Στοών, η ΑΧΕΠΑ πρέπει να πληρώσει όλα τα έξοδα για την έφεση. Αν δεν υπάρχουν χρήματα για την πληρωμή, τότε θα πρέπει να πωληθεί και το κτήριο επί τής Elizabeth St., όπως συνέβη με τα κτήρια στο Ροκντέπλ.

Βλέπετε, όταν χάνει δίκες το συμβούλιο τής ΑΧΕΠΑ πληρώνει ο φορέας με το ξεπούλημα περιουσιακών στοιχείων, ενώ αν χάνει η άλλη παράταξη πληρώνουν τα μέλη της από την τσέπη τους.

Γι' αυτό, το ενδεχόμενο να μείνει χωρίς περιουσιακά στοιχεία η ΑΧΕ-

ΠΑ, δημιούργησε φήμες για την ίδρυση μιας «Νέας ΑΧΕΠΑ»!

Δυστυχώς, σήμερα απειλείται η ύπαρξη ενός πλούσιου σε εισοδήματα κορυφαίου παροικιακού φορέα με πλούσια φιλανθρωπική, εκπαιδευτική και πολιτιστική δράση, επειδή κάποιοι αρνούνται πεισματικά τις εκλογές για να αποφασίσουν τα μέλη τη λύση των προβλημάτων, αντί τα δικαστήρια και ο διαχειριστής.

Σύμφωνα με πληροφορίες μας, το κόστος από τις συνέπειες των δικαστικών περιπετειών που πλήρωσε η ΑΧΕΠΑ κυμαίνονται μεταξύ \$4 εκατομμύρια για τους αισιόδοξους και \$5,5 εκατομμύρια για τους απαισιόδοξους.

Το κατρακύλισμα τής ΑΧΕΠΑ άρχισε τον Δεκέμβριο 2015 όταν το διοικητικό συμβούλιο έχασε μόνυσή του εναντίον ομάδας γυναικών μελών τής ΑΧΕΠΑ και πλήρωσε τα έξοδα τής δίκης.

Η κατρακύλα συνεχίστηκε με τις δίκες το 2020 που έχασε το συμβούλιο και αναγκάστηκε όχι μόνο να πληρώσει όλο το κόστος τους, αλλά και να διορίσει διαχειριστή με κό-

στος που θα φτάσει το ένα εκατομμύριο δολάρια επειδή η ΑΧΕΠΑ έγινε αναξιόπιστη από τα χρέη της. Όμως, ο πρόεδρος της είχε καταθέσει τον περασμένο Μάρτιο ένορκη δήλωση στο Ανώτατο Δικαστήριο ΝΝΟ, ότι η ΑΧΕΠΑ είχε περιουσιακά στοιχεία αξίας \$20 εκατομμυρίων τα οποία θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει σαν εγγύηση για δανεισμό που θα εξοφλούσε τα χρέη της. Εξι μήνες μόνο αργότερα, πέρσι τον Σεπτέμβριο ο ίδιος πρόεδρος με μέλη του συμβουλίου του αποφάσισαν ότι η ΑΧΕΠΑ δεν είχε χρήματα για να εξοφλήσει τα χρέη της και διόρισαν διαχειριστή, με κατάληξη να καθούν τα δύο κτήρια στο Ροκντέπλ και να απειλείται σήμερα το κτήριο στην Elizabeth Street, από την έφεση των οκτώ Στοών.

Όλα αυτά τα καταστροφικά αποτελέσματα για την ΑΧΕΠΑ είναι συνέπειες νόμιμων ενεργειών του συμβουλίου, όμως μήπως κάποιο άλλο συμβούλιο θα έπερνε διαφορετικές αποφάσεις με μικρότερες απώλειες για τον φορέα; Μήπως τώρα στο παρά πέντε χρειάζεται ένα άλλο συμβούλιο για να σώσει τουλάχιστον

την ναυαρχίδα τής ΑΧΕΠΑ από την τορπίλη των χρεών;

Η ΑΧΕΠΑ, δεν είναι ακόμη μια επιχείρηση που χρεοκόπησε από χρέη ή κακή διαχείριση, είναι ένας μεγάλος φιλανθρωπικός οργανισμός που στον χρυσό αιώνα του δαπανούσε μέχρι και \$400.000 το χρόνο για φιλανθρωπίες, εκτός τής πλούσιες εκπαιδευτικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις που χρηματοδοτούσε από τα έσοδά του.

Εστω αν οι δικαστικές περιπέτειες τής ΑΧΕΠΑ κόστισαν «μόνο» \$4 εκατομμύρια φανταστείτε τί θα μπορούσε να κάνει με τόσα χρήματα. Να αγοράσει ακόμη δύο κτήρια ανι να χάσει αυτά που είχε, να βοηθήσει τους φτωχούς με εκατοντάδες χιλιάδες δολάρια, ακόμη και ένα πολιτιστικό κέντρο θα είχε κτίσει για περισσότερες εκπαιδευτικές, λογοτεχνικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις. Γι' αυτό η ΑΧΕΠΑ πρέπει να επιστρέψει στις ρίζες της και στις αρχές τής ίδρυσής της σαν μια συντηρητική φιλανθρωπική οργάνωση. Οσοι θέλουν την ΑΧΕΠΑ να λειτουργεί σαν μαγαζάκι τους, ας πάνε να το ανοίξουν αλλού!